

РЕШЕНИЕ

№ 2670

гр. София, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 15.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **10436** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

I. Относно характера на производството, жалбата и становищата на страните:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл.145 и следващите от АПК..

Делото е образувано по жалба на „Регистър България БГ“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], с адрес за кореспонденция: [населено място] 1408, кв. С., [жилищен адрес] представявано от Спасияна В. Ж., ЕГН [ЕГН] – управител против Ревизионен акт № Р-22221020004962-091-001 от 20.05.2021г., издаден от органите по приходите при ТД на НАП - [населено място], издаден въз основа на Ревизионен доклад № Р-22221020004962-092-001 /19.03.2021г., потвърден изцяло с Решение № 1279/23.08.2021 г. на за. И.д. Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно - осигурителна практика", [населено място], Централно управление на Националната агенция по приходите /дирекция ОДОП - [населено място] при ЦУ на НАП/.

По жалба на „Регистър България БГ“ ЕООД е образувано административно дело № 10436 по описа за 2021 г. на Административен съд София - град, I-во отделение, 18- ти състав.

С процесния Ревизионен акт за дружеството са установени допълнителни задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане

/ЗКПО/ в общо размер на 13 290,50 лева и лихви за просрочие в размер на 2 292,06 лв. за ревизираните периоди на финансовите 2018г. и 2019г.

В жалба се релевират доводи, за нищожност на РА, изразяващи се в допуснати нарушения при съставянето на акта и липса на надлежно оправомощаване на органа възложил ревизията. Твърди се, че липсват мотиви и органът по приходите не е изпълнил задължението си да обсъди направените срещу ревизионния доклад възражения и представените доказателства, с което е нарушил чл.120 от ДОПК.

Алтернативно излага твърдения за незаконосъобразност - издаден в нарушение на материалния закон, необоснован и немотивиран административен акт, като се твърди, че приходният орган при неправилни фактически констатации и без да отчете факти, документи и доказателства в хода на ревизията, необосновано е извел изводи относно определянето на данъчната основа на приходите и наличие на задължения за начислен данък за довносяне във връзка с приложението на ЗКПО в размер на 8 631,60 лв. за данъчен период 01.01.2018г. – 31.12.2018г., ведно с дължима лихва, както и начислен данък по ЗКПО в размер на 4 658,90 лв. за данъчен период 01.01.2019г. – 31.12.2019г.

Жалбоподателят счита също, че не са налице основания за провеждане на ревизията по реда на чл.122 и сл. От ДОПК, тъй като изводите на органа по приходите се базират единствено на информация от куриерската фирма СпиДи АД и справка от информационната система на НАП за отчетените от ЕКАФП обороти.

Жалбоподателят счита, че органът по приходите необосновано е определил стойността на данъчната основа чрез сумиране на декларирания приход в ГДД за 2018г. и 2019 г. и сумите по наложените платежи, получени по банков път от СпиДи АД. По този начин е осъществено двойно облагане на един и същи приход, който именно е бил деклариран в ГДД за съответната година.

Според жалбоподателя необосновано е констатирано в ревизионния доклад, че са налице данни за укрита приходи от данъчния субект и реално получените приходи са именно от изплатените от СпиДи АД суми по събрани наложени платежи. Твърди също, че плащания от клиенти под друга форма дружеството не е получавало, не разполага с нает офис или търговски обект, а търговската дейност и услуга се предлагат онлайн. Твърди също, че отчетените в информационната система на НАП обороти са отчетени данни от регистрираните ЕКАФП, които не отразяват реално реализираните от дружеството приходи, тъй като при неполучаване или отказ от страна на клиент да приеме документите за предоставените услуги /в т.ч. фактура и касов бон/, както и да заплати цената за тях с обявения наложен платеж, издадените документи /фактура/касов бон/ се анулират/сторнират и не отразяват реално получен приход, тъй като по тях не е постъпвала сума от наложения платеж.

Жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител.

Ответният административен орган – И.д. Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно - осигурителна практика" при ЦУ на НАП [населено място] оспорва жалбата, счита че издаденият РА е правилен и законосъобразен, издаден при съобразяване на всички доказателства, събрани в хода на ревизионното производство. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд – София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160 ал.2 от ДОПК, намери следното:

II. Относно допустимостта:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд, съгласно чл.156 ал.1 от ДОПК. Жалбата, предмет на настоящото производство е подадена в предвидения в чл.156 от ДОПК преклузивен 14-дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването – Решение № 1279/23.08.2021г. е връчено на жалбоподателя на 14.09.2021г. по електронен път. Жалбата е депозирана чрез административния орган до съда с вх.№ 53-04-782/28.09.2021г.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейните права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваемостта на РА. Относно нищожността съдът следи служебно. Тази преценка включва дали РА е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и в случая е както следва:

Не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА. Спазена е предписаната от чл.120 ал.1 пр.1 от ДОПК писмена форма по образца по чл.120 ал.3 ДОПК с всички задължителни реквизити по чл.120 ал.1 пр.2 т.1-8 ДОПК, включително мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна установените задължения по ЗКПО с акцесорните им лихви по чл.175 ал.1 от ДОПК и кореспондиращата разпоредителна част приопределяне резултатите по данъчни периоди. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези по приложения към него РД, съставляващ съгласно чл.120 ал.2 изр.1 от ДОПК неразделна негова част. Възражение по чл.117 ал.5 от ДОПК срещу РД е заявено от ревизираното лице и обсъдено от ревизиращия орган в РА.

Ревизионното производство е проведено без допуснати съществени процесуални нарушения.спазени са законовите изисквания, като тази доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи процесуални действия. За резултатите ѝ е съставен РД, съдържанието на който съответство на законовата норма на чл.117 ал.2 т.1-10 ДОПК. Към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл.117 ал.3 от ДОПК.

Съдът намира, че ревизионният акт е издаден от компетентни органи и в рамките на предоставените им от закона правомощия по чл. 119 - 120 от ДОПК, като са представени доказателства относно електронните подписи на органите по приходите. Необосновано е твърдението за липса на надлежно оправомощаване на органа, възложил ревизията. По делото е представена Заповед №РД01-128 от 18.02.2020г. от която е видно, че органът възложил ревизията, е оправомощен съгласно чл.112, ал.1, т.1 от ДОПК, с функциите на компетентен орган да възлага ревизии.

III. От фактическа страна, съдът приема за установено:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221020004962-020-001 от 17.08.2020г., е възложена ревизия на жалбоподателя за установяване на задължения за корпоративен данък за данъчен период от 01.01.2018г. до 31.12.2019г.

Заповедта за възлагане на ревизия е връчена по електронен път на ревизираното дружество на 02.09.2020г., последователно изменена със Заповед № Р-22221020004962-020-002/30.11.2020г., връчена на 29.01.2021г. и Заповед № Р-22221020004962-020-003/22.12.2020г., връчена на 29.01.2021г. издадени от В. А. В. на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., която е определена за компетентен орган за възлагане на ревизията /О./. Определен е първоначален срок за приключване на ревизията – до 3 месеца от връчване на първата ЗВР – т.е. до 02.12.2020г., изменен до 01.02.2021г.

Всички заповеди в хода на производството са издадени под формата на електронен документ и подписани с валиден квалифициран електронен подпис от В. А. В. на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 08.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-[ЕГН]-092-001 от 19.03.2021 г., връчен електронно на 20.03.2021 г. По повод подадена молба от дружеството вх.№ Р-22221020004962-П.-002-И от 30.03.2021г., ръководителят на ревизията издава Уведомление № Р-22221020004962-РУС-001 от 31.03.2021г. за продължаване срока за подаване на възражение и представяне на доказателства по издадения РД, считано до 29.04.2021г.

Ревизираният субект е упражнил правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и срещу издадения РД е подал писмено възражение с вх.№53-00-1159/28.04.2021г .

Ревизията приключва с Ревизионен акт №Р-22221020004962-091-001 от 20.05.2021г., издаден на основание чл.119 ал.2 от ДОПК от В. А. В. на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. – орган възложил ревизията и П. П. Б.-Д., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – [населено място], ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 08.06.2021г.

Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 1 от ДОПК, срокът за извършване на ревизията е до три месеца и започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане. В ал. 2 на чл. 114 от ДОПК е предвидено, че ако срокът по ал. 1 се окаже недостатъчен, той може да бъде продължен до два месеца със заповед за удължаване на срока от органа, възложил ревизията. Анализът на цитираните правни норми налага извод, че от значение за ревизионното производство е датата на връчване на първоначалната заповед за възлагане на ревизия, тъй като, съгласно ал. 1 именно от тази дата започва да тече срока на ревизията. Правните норми на чл. 117, ал. 1 и ал. 4 от ДОПК изискват от административния орган да състави ревизионния доклад не по-късно от 14 дни след изтичане на срока за извършване на ревизията и той да бъде връчен тридневен срок от съставянето му. Тези разпоредби са предвидени с цел да не се продължава изкуствено и безконтролно срокът за извършване на ревизията и съставянето на актовете след нея и да се дисциплинира администрацията към бързо, точно и срочно изпълнение на задълженията си. РА също е издаден под формата на

електронен документ и подписан с валидни квалифицирани електронни подписи.

В срока по чл.152 ал.1 от ДОПК от ревизирия субект до директора на Дирекция ОДОП е постъпила жалба срещу констатациите на органа по приходите в процесния РА, с вх.№53-06-4920/21.06.2021г., по регистъра на ТД на НАП – [населено място], и вх.№23-22-1058/25.06.2021г., по регистъра на дирекция ОДОП С., като със същата РА е оспорен изцяло, относно установените с него допълнителни задължения за корпоративен данък по ЗКПО в размер на 13 290,50 лева и лихви за просрочие в размер на 2 292,06 лв. за ревизираните периоди на финансовите 2018г. и 2019г.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-128/08.02.2020г. на Директора на ТД –НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 ал.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК.

Решение № 1279/23.08.2021 г., на „за” И.д. Директор на Дирекция "ОДОП" [населено място] при ЦУ на НАП е подписано от Е. С. П. – за и.д. директор на Д"ОДОП"-С., оправомощена със Заповед № 8091/21.05.2021г. и Заповед № 7335/05.08.2021г. на Изпълнителния директор на НАП да изпълнява правомощията на директор при отсъствие на титуляра. Оспореният ревизионен акт е потвърден изцяло.

В хода на съдебното производство са представени от ответника и писмени доказателства за наличие на валиден квалифициран електронен подпис по смисъла на чл.24 от ЗЕДЕП, въз основа на които се установява, че към датата на възлагане на ревизията, както и към датата на издаване на ревизионния акт, – В. А. В. и П. П. Б. - Д. органи по приходите са притежавали валиден квалифициран електронен подпис, което свидетелства за валидно издадени електронни документи - ЗВР и РА. За валидността на КЕП са представени и приети писмени доказателства от ответника, които не са оспорени от жалбоподателя по делото. Ревизионният доклад е подписан собственоръчно от П. П. Б. - Д. – главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и В. А. В. – главен инспектор по приходите.

Няма спор от фактическа страна, а това се установява и от представената от ответника административна преписка по издадения РА, че жалбоподателят е в АВ – ТР под наименованието „Регистър България БГ” ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано и управлявано от Спасияна В. Ж., ЕГН [ЕГН].

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство са установените с РА допълнителни задължения за корпоративен данък по ЗКПО в размер на 13 290,50 лева и лихви за просрочие в размер на 2 292,06 лв. за ревизираните периоди на финансовите 2018г. и 2019г.

На основание чл.37 ал.3, чл.53 и чл.56 ал.1 от ДОПК на 29.01.2021г. по реда на чл.32 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-[ЕГН]-4962-040-00 от 21.12.2020г. Представени са частично документи след срока на ревизионното производство, получени чрез електронната услуга на НАП с вх.№ Р-[ЕГН]-4962-ПРД-001-Й от 24.02.2021г.

Изготвено е уведомление до жалбоподателя по чл.124 ал.3 от ДОПК и уведомление по чл.17 ал.1 т.2 от ДОПК, придружени с декларация по чл.124 ал.3 от ДОПК, изпратени на декларирания адрес за кореспонденция по реда на чл.28 от ДОПК. Същите са върнати с гриф „непотърсен“. Извършени са две посещения на адреса, документирани с протоколи. Съобщението за връчване по реда на чл.32 от ДОПК е поставено на определено за целта място на 05.02.2021г. В законовоопределения 14-дневен срок не се е явил управител/или пълномощник на проверяваното лице и документите са свалени от таблото на 22.02.2021г. и се считат за редовно връчени, съгласно чл.32 ал.6 от ДОПК.

Органите по приходите са констатирани, че за периодите от 01.01.2018г. до 31.12.2018г. преди настоящата ревизия на жалбоподателя е извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/, приключила с протокол № П-22221020024040-073-001 от 22.07.2020г. същият е приобщен към настоящото ревизионното производство с Протокол №Р-22221020004962-П.-001/17.09.2020г. В хода на тази проверка на жалбоподателя са изготвени ИПДПОЗЛ и не са представени документи, справки и доказателства. Дружеството не е осигурило достъп до първичните счетоводни документи, не е представена информация относно организацията на счетоводното отчитане, счетоводните стандарти и утвърден от ръководството индивидуален сметкоплан, както и формата на счетоводното отчитане. Не са посочени лицата, обработващи счетоводната документация, не е предоставена информация и достъп до използвания софтуер, къде се съхраняват базата данни на информационната система за управление на дейността. От тук може да се заключи, че органите по приходите са били възпрепятствани да извършат проверка на счетоводната и търговска документация, свързана с приложими счетоводни стандарти и използвани програмни продукти. Поради неосигуряване на достъп до първичните счетоводни документи и регистри и търговски данни от значение за производството, констатациите в настоящата ревизия са извършвани на база данни от информационната система на НАП и събрани в хода на ревизионната производство доказателствени средства.

С Уведомление по чл.124 ал.1 от ДОПК №Р-22221020004962-113-001/26.01.2021г. е информирано, че поради непредставяне на изисканите документи и счетоводни справки и неосигурен достъп до счетоводството, основата за облагане с корпоративен данък за ревизирания период ще бъде определена по реда на чл.122 ал.1 т.2, т.4, т.6 и т.8 от ДОПК.

През ревизирания период дейността на дружеството – жалбоподател била свързана с услуга за предоставяне на рекламno пространство в интернет на страницата: <http://nacionalenregistarselskostopanstvo.bg>. Предоставянето на тези рекламни и информационни услуги, както и членството в регистъра е уредено с договор между „РЕГИСТЪР БЪЛГАРИЯ БГ“ ЕООД и съответните клиенти, заявили желание да се възползват от услугата, предоставяна от дружеството. Изпращането на документите до клиенти, в т. ч. договор за услугата, фактури и издадени фискални бонове за цената на услугата се извършва с наложен платеж чрез пощенски паричен превод. Установено е, че жалбоподателят не разполага с материална кадрова обезпеченост,

необходима за извършване на основната му дейност. Тъй като клиентите са от цялата страна и разплащанията се извършвали предимно в брой, при осъществяване на дейността си дружеството използвало куриерски услуги на Спида АД, във връзка със събиране на плащанията му по наложени платежи, въз основа на сключен с жалбоподателя Договор № 92317/30.04.2018г.

На основание чл.45 в хода на ревизията, органите по приходите са предприели три насрещни проверки на други задължени лица, резултатите от които са документирани с протоколи по съответния ред:

1. Еконт Експрес ЕООД, ЕИК[ЕИК], издаден е протокол за извършена насрещна проверка/ПИНП/ /№ П-29002921004386-141-001/03.02.2021г.; Установено е, че Регистър България БГ ЕООД не е клиент на куриерското дружество.
2. С. пропърти ЕООД, ЕИК[ЕИК], издаден е протокол за извършена насрещна проверка № П-22221721004442-141-001/04.03.2021г.;
3. Български регистър БГ ЕООД, ЕИК[ЕИК], издаден е протокол за извършена насрещна проверка № П-22221021004492-141-001/04.03.2021г.;

В хода на ревизионното производство са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД. Изискани са доказателства от задълженото лице, както и такива от трети лица. Направени са справки за обстоятелства по данни от информационната система на НАП. Всички изготвени документи, получени отговори, резултати от направени проверки са подробно описани в РД. счетоводен на ревизираното лице по банков път от Спида АД.

Ревизираното лице не е отчитало реално получени приходи за извършените продажби на стоки и услуги, т.е. налице са данни за укрити приходи от страна на данъчния субект. До приключване на ревизията дружеството не е представило документи, поради което данъчните му задължения се определят в съответствие с размерите на данъците, нормативно определени в действащите (и посочени в настоящите констатации) материални данъчни закони за съответните периоди. Това е наложило основата за облагане да бъде определена по реда на чл. 122, ал. 1, т.2, т.4, т. 6 и т. 8 от ДОПК.

За 2018 г. с ГДД е деклариран счетоводен финансов резултат счетоводна печалба – 67.60 лв. Общо деклариран приход – 44 758,00 лв.; Общо разходи 44 690,40 лв. Във връзка с направения анализ на обстоятелствата по чл.122 ал.4 от ДОПК контролният орган е определил данъчна основа за облагане с корпоративен данък, като при формиране на данъчната основа, ревизията приема приходи в размер на 86 316,00 лв. и разходи в размер на 0,00 лв. На основание чл.122 ал.1 от ДОПК ревизиращият екип е определил основа за облагане с корпоративен данък – 86 316,00 лв. и корпоративен данък за донасяне – 8 631,60 лв. На основание чл. 175 от ДОПК вр. с чл.1 от ЗЛДТДПДВ за невнесената в срок сума се държи лихва, съгласно лихвен лист, приложен към ревизионния доклад.

От представения в производството двустранно подписан договор №

92317/30.04.2018г. за използването от страна на възложителя Регистър България БГ ЕООД на извършваните от страна на изпълнителя Спида АД международни куриерски и транспортни услуги на територията на РБългария от врата до врата, както и справка за всички изплатени суми по наложени платежи – изплатени по банков път в размер на 41 558,00 лв. за 2018г. Тази сума е изплатена на ревизираното лице по банков път от Спида АД.

За финансовата 2019г. с ГДД е деклариран счетоводен финансов резултат счетоводна печалба –финансов резултат не е преобразуван от дружеството. Формиран данъчен финасов резултат –в размер при формиране на данъчната основа, ревизията приема приходи в размер на на 15 445,90 лв. Общо приходи – 22461,00 лв.; Във връзка с направения анализ на обстоятелствата по чл.122 ал.4 от ДОПК контролният орган е определил данъчна основа за облагане с корпоративен данък, като 46 589,00 лв. и разходи в размер на 0,00 лв. На основание чл.122 ал.1 от ДОПК ревизиращият екип е определил основа за облагане с корпоративен данък – 46589,00 лв. и корпоративен данък за довносяне – 4 658,90 лв. На основание чл. 175 от ДОПК вр. с чл.1 от ЗЛДТДПДВ за невнесената в срок сума се държи лихва, съгласно лихвен лист, приложен към ревизионния доклад.

От представения в производството двустранно подписан договор № 92317/30.04.2018г. за използването от страна на възложителя Регистър България БГ ЕООД на извършваните от страна на изпълнителя Спида АД международни куриерски и транспортни услуги на територията на РБългария от врата до врата, както и справка за всички изплатени суми по наложени платежи – изплатени по банков път в размер на 22 461,00 лв. за 2019г. Тази сума е изплатена на ревизираното лице по банков път от Спида АД.

IV. При така установената фактическа обстановка, съдът съобрази следното от правна страна:

След преценка на мотивите, изложени в РА и РД, приложената административна преписка и възраженията на жалбоподателя, съдът намира жалбата за неоснователна, по следните съображения:

По възражението за неправилно приложение на чл. 122 от ДОПК. Действително, в РА органът по приходите е посочил, че неотчетените приходи представляват обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК и на ревизираното лице е било връчено уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК, ревизията е протекла по реда на чл. 122 от ДОПК, както и основата за облагане е определена по реда на чл. 122, ал. 2 ДОПК, данъчната основа е определена при анализиране на относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т.2, т.4, т. 6 и т. 8 от ДОПК.

Правилно и законосъобразно органът по приходите е коригирал данъчните финансови резултати за 2018 г. и 2019г., като е определил основата за облагане съобразно всяко от обстоятелствата по чл.122 ал.1 от ДОПК. До приключване на ревизията дружеството не е представило счетоводни документи, поради което данъчните му задължения се определят в съответствие с размерите на данъците, нормативно определени в

действащите материални данъчни закони за съответните периоди. От задълженото лице е поискан, но не е осигурен достъп до търговски данни и регистри от значение за производството и информация, съхранявана на електронен носител, както и банково движение. В хода на проверката за установяване на факти и обстоятелства е инициирано искане за представяне на документи до СпиДи АД, ЕИК[ЕИК], а именно: Договор №92317/30.04.2018г. за използване от страна на възложителя „Регистър България БГ“ ЕООД на извършваните от страна на изпълнителя /СпиДи/ международни куриерски и транспортни услуги и куриерски и транспортни услуги на територията на РБългария.

Във връзка с тук обсъждания въпрос е необходимо да се направи още следното уточнение: Доказателствената тежест не е равнозначна на задължение да се представят доказателства. Принципите на обективната истина и служебното начало в съдебния административен процес, налагат съдът да основе констатациите си за всеки факт върху наличните доказателства, без да има значение, дали те са представени от страната, която носи доказателствената тежест относно този факт, от противната страна по административния спор или пък са издирени служебно от съда. При това положение, въпросът за доказателствената тежест се свежда до последиците от недоказването. Доказателствената тежест се състои в правото и задължението на съда да обяви за ненастъпила тази правна последица, чийто юридически факт не е доказан. Това разбиране произтича от законно установеното задължение за съда да реши делото по същество, като отмени изцяло или частично ревизионния акт, като го измени в обжалваната част или отхвърли жалбата (чл. 160, ал. 1 от ДОПК), независимо от това, дали в съдебното производство страните са ангажирали някакви доказателства или не. Изпълнението на това задължение от страна на съда, означава при недоказване, да се приеме, че недоказаното не е осъществено. А щом юридическият факт не е осъществен, не могат да настъпят последиците, които съответната материалноправна норма свързва с неговото проявление.

Жалбоподателят следва да проведе пълно доказване на своето оспорване, като създаде сигурно убеждение у решаващия орган в съществуването на фактите и връзките между фактите. В съответствие на разпределението на доказателствената тежест както административният решаващ орган, така и съдът имат правото, но и задължението да приемат за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт не е доказан. Доказателствената тежест в производството е указана от съда в определение от 20.12.2021г., като на страните е предоставена възможност да предприемат съответните процесуални действия.

В тази връзка съдът счита за доказан и обоснован изводът, че в случая са налице неотчетени от жалбоподателя пиходи в посочените размери. Това се потвърждава от събраните по делото доказателства.

Предмет на спор и съответно доказване е обстоятелството, дали горесцитираните суми, декларирани от Регистър България БГ ЕООД в

представените пред ревизиращите справки, отразяват точно и коректно получените от Спида АД суми по наложени платежи във връзка с извършените от жалбоподателя доставки на услуги през ревизирия период, за които за последния е имал задължение да издаде фискална касова бележка от регистрирано фискално устройство.

В хода на ревизията от Регистър България ЕООД са представени единствено копия от фактури, оборотна ведомост /справка в Ексел/ за извършените продажби за 2018г. и 2019г., като за 2018г. е посочено общо данъчна основа в размер на 43261,00 по фактури от №3/03.05.2018г. до №299/19.12.2018г. и писмени обяснения, в които се твърди, че приходите на фирмата са само от наложените платежи, преведени от Спида АД по банков път.

Поради отказаният достъп до всички оригинални документи, счетоводни справки, банкови и касови документи, достъп до търговски данни от значение за ревизионното производство, ревизиращият орган не е могъл да установи по безспорен начин реалните приходи на дружеството, поради което това обстоятелство се счита за недоказано от жалбоподателя. Това води до определяне от ревизиращия орган на основа за облагане с данък по ЗКПО за периода 01.01.2018г. – 31.12.2019г., като за определянето ѝ са приложени установените от съответния закон размери на данъка, на основание чл.122 ал.1 от ДОПК.

Въпреки направеното искане в тази насока и неколккратно даваната възможност за ангажиране на доказателства чрез назначаване на съдебно-счетоводна експертиза, жалбоподателят не представи надлежни доказателства в подкрепа на твърденията си.

Ето защо и въз основа на направения анализ на обстоятелствата по чл.122 ал.2 от ДОПК вр. с чл.122 ал.4 от ДОПК, съдът приема, че правилно е определена данъчна основа за облагане с корпоративен данък, както следва :

- за 2018г. - приходи в размер на 86316,00 лв., разходи в размер на 0,00 лв.; внесен корпоративен данък – 0,00 лв. корпоративен данък за довносяне – 8631,60 лв. и лихва върху невнесената в срок сума, на основание чл.175 от ДОПК вр. с чл.1 от ЗЛТДПДВ, съгласно приложен лихвен лист към РД.;
- За 2019г. - приходи в размер на 46589,00 лв., разходи в размер на 0,00 лв.; внесен корпоративен данък – 0,00 лв. корпоративен данък за довносяне – 4658,90 лв. и лихва върху невнесената в срок сума, на основание чл.175 от ДОПК вр. с чл.1 от ЗЛТДПДВ, съгласно приложен лихвен лист към РД.;

Горният правен анализ обуславя извода за неоснователност на жалбата.

На основание чл.81 от ГПК вр. с пар.2 от ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски.

Предвид изхода на делото и на основание чл.161 ал. 1 изр.3 от ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 998 лева. Същият е определен по реда на чл.8, ал.1 т.6 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения в редакцията и към момента на образуване на делото- 27.10.2021г., тъй като

отношенията на процесуално представителство между страните и техните представители са възникнали тогава, а не към момента на приключване на устните състезания. Съдът намира, че възприемането на становището - на жалбоподателя, в случай на уважаване на жалбата, да се определя възнаграждение съобразно уговореното към момента на сключване на договора за правна помощ, а на административния орган, когато е представляван от юрисконсулт, при отхвърляне на оспорването, това да става към момента на приключване на устните състезания, би поставило страните в неравнопоставено положение. Горното оставя лицето, представлявано от адвокат, и в състояние на процесуална изненада, която последното не е имало как да съобрази при вземане на решение дали да оспори един административен акт, или не.

По аргумент от противното на чл.161 ал.1 изр.1 от ДОПК на жалбоподателя разноски не се дължат, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната съдебна практика на ВАС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран, на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 18 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Регистър България БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район Л., [улица], представлявано от управителя Спасияна В. Ж. издадения на дружеството срещу Ревизионен акт № Р-22221020004962-091-001 от 20.05.2021г., издаден от органите по приходите при ТД на НАП - [населено място], потвърден изцяло с Решение № 1279/23.08.2021 г. на за. И.д. Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно - осигурителна практика", [населено място], Централно управление на Националната агенция по приходите /дирекция ОДОП - [населено място] при ЦУ на НАП/, с който за дружеството са установени допълнителни задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в общо размер на 13 290,50 лева и лихви за просрочие в размер на 2 292,06 лв. за ревизираните периоди на финансовите 2018г. и 2019г.

ОСЪЖДА „Регистър България БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите сторените деловодни разноски в размер на 998/ деветстотин деветдесет и осем/ лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ:

